

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Tüntetés a ratifikáció ellen

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bp.

(Hely)

1920 XI 9

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

341.38

Hely

Idő

1920

Személy

Helyszám

341.38 1920

Tüntetés a ratifikáció ellen.

— Gyűlés a Vigadóban és a Múzeum kertben. — Vagonlakók betelepítése a Lipótvárosi Kaszinóba és a Demokratata Körbe. — Esti verekedések.

A Társadalmi Egyesületek Szövetségének vezetésével a budapesti társadalmi egyesületek és körök vasárnap délelőtt tartották meg második impozáns tiltakozó gyűlésüket a béke ratifikálása ellen, amely a csütörtöki gyűlésnek mintegy folytatása volt. A Vigadó-beli gyűlést a Múzeum-kertben folytatták, ahol ugyancsak elszántan, kemény hangon tiltakoztak a béke aláírása ellen. E közben egy másik tüntető csoport néhány vagonlakót telepített be a Lipótvárosi Kaszinóba, a mi szintén tüntetések között történt. Az esti órákban pedig kisebb tüntető csoportok jártak be az utcákra s többfelé verekedések voltak számos sebesüléssel.

A tüntetésekről ezt jelenti tudósítónk:

Gyűlés a Vigadóban.

Sok ezer főnyi hallgatóság jelenlétében nyitotta meg délelőtt tíz órakor a Vigadóban a tiltakozó nagygyűlést Okolicsányi László dr., a Területvédő Liga elnöke. Utána Persay Ferenc a megszállott Érvényhatóságok diétájának elnöke mondotta el a napközi beszédét.

— Álljon fel a Doberdó, mondotta, a Piávé, a tanár, a hazafias ruténség képviselőjében Jackovits az argoni erdő, a sok szerbiai hegység, a Kárpátok Iván dr. miniszteri tanácsos, a magyar ifjúság nehavas bérce, tanuskodni, hogy mikor, hol és kik vében Török Sándor, a magyar vasutasok nevében győzték le a magyart? Álljon elő a világ minden Weiss Konrád, az Ébredő Magyarok képviselőjében fegyveres népe és legyen erről tanuságot. Minket a Lipovniczku Pál, a rokkantak képviselőjében Lóskan pacifizmus győzött le, a melynek gyászvilágozó Prá-István, végül a székely ifjúság nevében János Áron gába szökött. Rajtuk az an'ant vértelenül nyert dr., a ki egyuttal bejelentette, hogy a ratifikálás diadalt. Algyőzelem ez. Pécsét, Mohácsot, Baját vizsgáladásának esetére a székely ifjúság katonai száadják — mondják. Nem ez kell nekünk, hanem szolgálatra jelentkeznek.

az egész Magyarország. Jézus Krisztus és Szűz Mária képe közé fogjuk akasztani az integer magyar térsorakozott és különféle irredenta jelzőtáblákkal vöröpet és arra tekintve nem fogunk nyugodni, a míg a múzeum-kerti gyűlésre, közben sűrűn hangvesztett véreinken kívül az utolsó oláh kunyhó és zott a kiáltás: a leutolsó lépést tót kalibba és vissza nem kerül sze-

relelt hazánkhoz.

Percekig zugó taps és eljenzés közben olvasföldi honosságukat hangoztatják, bár óriási vagyoföl az Európa kultúrnépeihez intézett kiáltványunk jelenlény részét Magyarországon szerezték, amelyet Ajtay József dr., a Területvédő Liga ügy-A VI. kerületi adófelügyelő ennek következtében, vezető-alelnöke szerkesztett. A kiáltvány a többihogy nevezettek hadinyereségadóját biztosítja, a be- közt a következőket mondja: „A családottak ésszerzett jelentés és szakvélemény alapján Gröedel megcsalottak szörnyű keserűségével, a jogtalanul el-Hermann báróra vonatkozóan 49 millió és 837 ezer típortak lázadó haragjával a halálraítéltek min-koronában állapította meg a hadinyereségadót, denre elszánt kétségbeesésével kiáltunk hozzá: Gröedel Bernád báróra vonatkozóan pedig 9 millió kultüremberiség, hozzátok: világ nemzetei és népei: 807 ezer koronában. A két Gröedel báróra e szerint ésméljetelek, ébredjetelek és emeljetelek föl tiltakozó közetesen az adófelügyelőség összesen 59 millió és szavatoakat az ellen a merénylet ellen, a melyet ne- 44.000 korona hadinyereségadót állapított meg. Ez vetekben a béke és igazság eszméje, az emberi kul- y adó csak egy adónemre vonatkozik most háta- tura és erkölcs ellen lelkiismeretlenül el akarnk va- jak őket helyezni. A hirre a vagonlakók szomorú vetni. Az idő eljött, hogy Európa lerója háláját a városában nagy lett az öröm, s néhány vagonból megkezdtek a hurcolkodást a teherkocsikra. Fel is nyugati kultúra ezeréves védelmezőjével szemben: rakáltak három családot, tizennégy taggal s azonkívül könyörtelenül dárabokra tépi a magyar nemzet ősi három magános személyt s valamennyiöknek felrak- házáját: az ezeréves Magyarországot.“ ták szegényes butorzatát is. A furcsa menet ezután megindult a Lipótvárosi Kaszinóba a Nádor-utca- bban lévő palotája elé vonult.

Azután sorban jelentették be lelkesítő szó- noklatok kíséretében csatlakozásukat: Erdély kép- viseletében Király Aladár főispán, az erdélyi mun- kásság képviselőjében Puskás Lajos, az erdélyi szá- rok képviselőjében Jakel Péter miniszteri tanácsos, a Felvidék részéről Dingha Béla dr., a Felvidéki Liga elnöke, a szepességi németiség küldötte, Hayda Gyula miniszteri tanácsos, Délmagyarország nevé- ben Eötvös-Nagy Olivér dr. főispán, Nyugatma- gyarország képviselőjében Thirring Gusztáv egyet- s tanár, a hazafias ruténség képviselőjében Jackovits

— Álljon fel a Doberdó, mondotta, a Piávé, a tanár, a hazafias ruténség képviselőjében Jackovits az argoni erdő, a sok szerbiai hegység, a Kárpátok Iván dr. miniszteri tanácsos, a magyar ifjúság nehavas bérce, tanuskodni, hogy mikor, hol és kik vében Török Sándor, a magyar vasutasok nevében győzték le a magyart? Álljon elő a világ minden Weiss Konrád, az Ébredő Magyarok képviselőjében fegyveres népe és legyen erről tanuságot. Minket a Lipovniczku Pál, a rokkantak képviselőjében Lóskan pacifizmus győzött le, a melynek gyászvilágozó Prá-István, végül a székely ifjúság nevében János Áron gába szökött. Rajtuk az an'ant vértelenül nyert dr., a ki egyuttal bejelentette, hogy a ratifikálás diadalt. Algyőzelem ez. Pécsét, Mohácsot, Baját vizsgáladásának esetére a székely ifjúság katonai száadják — mondják. Nem ez kell nekünk, hanem szolgálatra jelentkeznek.

A gyűlés közönsége ezután rendezett menetbe képe közé fogjuk akasztani az integer magyar térsorakozott és különféle irredenta jelzőtáblákkal vöröpet és arra tekintve nem fogunk nyugodni, a míg a múzeum-kerti gyűlésre, közben sűrűn hangvesztett véreinken kívül az utolsó oláh kunyhó és zott a kiáltás:

igazgatói és részvénytulajdonosok által hozott ki- látványunk jelenlény részét Magyarországon szerezték. A kiáltvány a többihogy nevezettek hadinyereségadóját biztosítja, a be- közt a következőket mondja: „A családottak ésszerzett jelentés és szakvélemény alapján Gröedel megcsalottak szörnyű keserűségével, a jogtalanul el-Hermann báróra vonatkozóan 49 millió és 837 ezer típortak lázadó haragjával a halálraítéltek min-koronában állapította meg a hadinyereségadót, denre elszánt kétségbeesésével kiáltunk hozzá: Gröedel Bernád báróra vonatkozóan pedig 9 millió kultüremberiség, hozzátok: világ nemzetei és népei: 807 ezer koronában. A két Gröedel báróra e szerint ésméljetelek, ébredjetelek és emeljetelek föl tiltakozó közetesen az adófelügyelőség összesen 59 millió és szavatoakat az ellen a merénylet ellen, a melyet ne- 44.000 korona hadinyereségadót állapított meg. Ez vetekben a béke és igazság eszméje, az emberi kul- y adó csak egy adónemre vonatkozik most háta- tura és erkölcs ellen lelkiismeretlenül el akarnk va- jak őket helyezni. A hirre a vagonlakók szomorú vetni. Az idő eljött, hogy Európa lerója háláját a városában nagy lett az öröm, s néhány vagonból megkezdtek a hurcolkodást a teherkocsikra. Fel is rakáltak három családot, tizennégy taggal s azonkívül három magános személyt s valamennyiöknek felrak- ták szegényes butorzatát is. A furcsa menet ezután megindult a Lipótvárosi Kaszinóba a Nádor-utca- bban lévő palotája elé vonult.

— Álljon fel a Doberdó, mondotta, a Piávé, a tanár, a hazafias ruténség képviselőjében Jackovits az argoni erdő, a sok szerbiai hegység, a Kárpátok Iván dr. miniszteri tanácsos, a magyar ifjúság nehavas bérce, tanuskodni, hogy mikor, hol és kik vében Török Sándor, a magyar vasutasok nevében győzték le a magyart? Álljon elő a világ minden Weiss Konrád, az Ébredő Magyarok képviselőjében fegyveres népe és legyen erről tanuságot. Minket a Lipovniczku Pál, a rokkantak képviselőjében Lóskan pacifizmus győzött le, a melynek gyászvilágozó Prá-István, végül a székely ifjúság nevében János Áron gába szökött. Rajtuk az an'ant vértelenül nyert dr., a ki egyuttal bejelentette, hogy a ratifikálás diadalt. Algyőzelem ez. Pécsét, Mohácsot, Baját vizsgáladásának esetére a székely ifjúság katonai száadják — mondják. Nem ez kell nekünk, hanem szolgálatra jelentkeznek.

Eppen végeztek munkájukkal, mikor a főkapitányosság intézkedésére 50 gyalogos és 10 lovasrendőr jelent meg a Lipótvárosi Kaszinó előtt. A rendőrök Andrejka Károly rendőrfőtanácsos intézkedésére jelenek meg azzal az utasítással, hogy teremtsenek rendet. A rendőrök körülvetlék a kaszinót s bekerítették az összes benlévőket s azután azokat, a kik a belakollatást végezték, elárvoltították. Az új lakókat azonban nem bántották, otthagyták az épületben, mert közben a kaszinó igazgatósága értesítette a rendőrséget, hogy nincs kifogása az ellen, ha az a néhány család ott lakik a kaszinóban. A rendőrség ezután a kíváncsiak seregét rövidesen szétoszlatta.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: .....

Forrás: .....

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

A Múzeum-kerti gyűlés.

Tizenkét óra lehetett, a mikor a vigadóbeli gyűlésről elindult tüntető tömeg a Múzeum-kertbe ért, a melyben nem fért el az óriási sokaság. A tömeg elhelyezkedve, először elénekelte a *Himnusz*t, majd *Török Sándor* egyetemi hallgató kelt ki a béke aláírása ellen. Utána *Királyné Somló Emma*, a Nemzeti Színház művésznője szavalt s végül a rokkantak képviselőiben *Lóskay István* kérte a nemzet támogatását a sajtótól.

Végül a *Himnusz* eléneklése után a tömeg szétszószlott, de egy tüntető csoport a *Lipótvárosi Kaszinó* elé sietett, mert értesültek az ottani eseményekről s később azt a hírt hozták, hogy a vagonlakók kitették a kaszinóból. A kaszinó elé érkezve, a tömeg vezetői fölmentek a kaszinóba, a mikor meggyőződtek róla, hogy a vagonlakók ott vannak s jól érzik magukat, akkor ezt az erkélyről közölték a tömeggel, a mely a *Himnusz* eléneklése után rendben szétszószlott.

Az esti verekedések.

Este hét óra után egyszerre a város különböző pontjairól jelezték a főkapitányságnak, hogy kisebb-nagyobb tüntető csoportok járják végig a VI. és VII. kerület utcáit és a tüntetők között több egyenruhás személy is van, a kik a járőkeket, a kocsik és villamosok utasait igazoltatják, miközben a zsidókat megverik. Így verekedés jelentettek a Dob-utcából, a hol egy 15—20 főnyi csoport egy egyenruhát viselő személy vezetésével ment végig az utcán és a zsidókat megverték. Ugyanez történt az Izabella-utcában is, a hol mintegy 25 főnyi volt a tüntető csoport. A Podmaniczky-utcában már mintegy 50 főnyi tüntető csapat húzta le a villamosokról az utasokat és igazoltatta. Az ötödik bejelentést a főkapitányságra a Király-kávéház tette, a honnan basonló dolgokat jelentettek. A főkapitányságról a jelzett helyekre mindenüvé kisebb-nagyobb rendőri csapatokat küldöttek, a melyek azután mindenütt csakhamar helyreállították a rendet, de azért körül-

belül két órába telt, mire a város rendes képe ismét helyreállt, mert a kis csoportokra oszlott tüntetők akciójukat hol itt, hol amott folytatták a VI. és VII. kerület különböző pontjain.

Belakoltatás a Demokrata-körbe.

Este kilenc óra lehetett, a mikor a *Terézvárosi Demokrata Kör* személyzete nagy lármát hallott az utca felől. Nyugodtak voltak, mert már előbb kiadták az utasítást, hogy a kapukat zárják be és a körben egyetlenegy vendég sem tartózkodott. A tüntetők állták az egész ház frontját. Csöngettek a ház nesternek, a ki energikus felszólításokra kinyitotta a kaput. A tüntetők betódultak a kapualjába, felrohantak az első emeletre, a hol a Kör helyiségei vannak. A személyzet nem mert ellenkezni és kinyitották az ajtókat.

Egy fiatalember kijelentette, hogy *lefoglalják a kört a vagonlakók céljaira*. Néhányan nekiestek *Bárczy István* arcképének és összeszurkálták. A tüntetőkkel együtt bevonultak a vagonlakók, magukkal hozták a legszükségesebb holmijukat és rögtön elhelyezkedtek. A vagonlakók, számszerint harmincöt, a kör vezetőségének jóvoltából ott maradhattak a körben s ellátásukról is a kör gondoskodott.

A sebesültek.

A verekedések színhelyére, mert mindenütt több sebesült volt, sűrűn hívják a mentőket, azokhoz, a kik a saját lábukon nem tudtak eltávozni. A mentők a bővelkezőket részszünetelték első segítségben:

1. *Waldmann Imre* 17 éves szerező. 2. *Schön Miksa* 23 éves bankbizományos. 3. *Steiner Imre* 19 éves banktisztviselő (súlyos fejsébet). 4. *Deutsch Árpád* 25 éves kereskedő (súlyosan sebesítették meg a fején).

5. *Ormai Jenő* 27 éves kereskedő (agyrázkódás tünetei vannak rajta). 6. *Balassa Manó* 41 éves kereskedő (súlyosan megverték). 7. *Kaszap Zoltán* 45 éves gyáros. 8. *Perl Tibor* 38 éves banktisztviselő. 9. *Nussbaum Lázár* 17 éves tanuló. 10. *Szlanovits Illés* 17 éves asztalossegéd. 11. *Tornya Endre* 16 éves tanuló. 12. *Perény Dezső* dr. nyugalmazott rendőrorvos. Ezenkívül még két sérülés volt, de ez még a délelőtti gyűlésen történt. *Herczog Endre* és *Faragó Gyula* tisztviselőknek ugyanis a Vigadóban dolguk volt éppen a gyűlés idején az épületnek egy másik részében. A gyűlés résztvevői valamiképpen fölfedezték őket s mindkettőt megverték.

A nap eseményeiről a főkapitányság a *Magyar Országos Tudósító* után hivatalos jelentést adott ki, a mely szerint a lipótvárosi belakoltatásnál két elbocsátás történt, a kiket kihallgatásuk után elbocsátottak, de folytatják ellenük az eljárást.